

POJAM RESOCIJALIZACIJE

Ako se podje od najšireg smisla reči, resocijalizacija znači vraćanje osuđenika u društvenu zajednicu, osposobljenog da živi društveno uskladjenim životom, da normalno i uspešno obavlja društvene delatnosti.

U toku izvršenja krivičnih sankcija i posebno kazne lišenja slobode, osuđeno lice koje se nalazi u konfliktu sa vladajućim normativnim sistemom, treba prevaspitati i promeniti tako, da se asimilira u slobodnom društvu na bazi poštovanja toga sistema. Resocijalizacija se odnosi na lica koja nisu bila ranije pravilno socijalizirana, koja nisu uspela da izgrade pozitivna shatanja o vrednostima, pozitivne stavove, navike i druge lične kvalitete, koja nisu mogli da stvaralački koriste svoja i tuđa iskustva, pa su stoga zagazili u inkriminisano ponašanje.

Smisao resocijalizacije se sastoji u osposobljavanju osuđenika da poštuju društvene vrednosti, da se na toj osnovi ponovo uključe u društvo i da tako postanu korisni članovi zajednice, mada treba znati da to osposobljavanje ne teče jednostavno, bez teškoća

POJAM I STRATEGIJA TRETMANA OSUĐJENIKA

Pojam tretmana, shvaćen u širem smislu, odnosi se na postupanje sa izvršiocima krivičnih dela, kako u krivičnom postupku, tako i u procesu izvršenja krivičnih sankcija i kasnije u postepenalnom periodu, s tim što se on posmatra u svim fazama sa stanovništva resocijalizacije, kao najvažnijeg cilja krivične sankcije. Shodno tome razlikujemo sudski tretman i tretman osuđenika za vreme izdržavanja krivične sankcije uključujući tu i tretman u postepenalnom periodu.

U toku krivičnog postupka sudija je dužan da vodi računa o ciljevima prevaspitanja izvršilaca krivičnih dela. Ideja prevaspitanja mora stajati u centru pažnje u toku postupka, koji se vodi prema njima. To nalaže uspostavljanje odgovarajuće komunikacije između sudije i optuženog lica i ostvarenje takve klime u sudnici, koja će mu ulivati poverenje u sudiju, u njegove namere da mu pomogne. Sa druge strane, sudiji mora biti jasno u procesu sudjenja i izricanja krivične sankcije, šta se može postići sa primenom određene sankcije.

Resocijalizacija osuđenih lica postiže se primenom takvog tretmana koji je u stanju da izmeni njihovu ličnost, njihova shvatanja o vrednostima i stavove prema njima u društvu uopšte, njihov stil života i rada, navike i težnje, a samim tim i njihovo ponašanje u društvu. To znači da prevaspitni tretman treba da polazi od svakog pojedinog osuđenika, od njegovih ličnih svojstva –bioloških, psiholoških, i psiho-socijalnih, od karaktera kriminogenih faktora koji su uticali na njegovo inkriminisano ponašanje. Ta svojstva moraju služiti kao polazna osnova za njegovo određivanje i primenu.

Uticanje na osuđenika putem tretmana, da izmeni svoju ličnost i ponašanje, postiže se primenom metoda objektivnog i subjektivnog karaktera. Tretman se obično deli na dva oblika – pomoć i rehabilitaciju, s tim što se pomoć smatra kao prvi korak ili tačnije kao početna faza koja prelazi u terapijski proces, kao osnovnu fazu prevaspitavanja.

Pomoć se može ispoljiti u dva oblika. Prvi oblik se sastoji u rešavanju izvesnih društvenih problema, koje osuđenik ne može sam da reši, jer ako ih ne reši može doći u iskušenje, da ponovo izvrši krivično delo. Tu spada npr: obezbedjenje zaposlenja, rešavanje materijalnih teškoća u prvo vreme....

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com